

22-08- ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

† ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Εξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Εκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὁρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,

ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'
καὶ ψάλλομεν Σπυχηρὰ Προσόμοια δευτεροῦντες αὐτά.

ᾠχος α'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα

Π
 χ
 π
 η
 υε **Κ**υ ρι ε ε κε ε κρα α α ζα προς
 σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου π ει
 σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι
 ι ι ι ε ε Κυ ρι ε ε κε ε κρα α α
 ζα προς σε ει ει σα κου ου σο ο ο ον μου π
 προ ο σχες τη φω νη η η η η τη η η ης
 δε η η η σε ε ε ωω ω ως μου π εν
 τω κε κρα γε ε ναι αι με ε προς σε ε
 ε ει σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ε

π
9

κα τευ θυν θη η η η η τω η προ σε ευ

χη η η η μου ως θυ μι ι ι α α

μα α α ε νω ω ω πι ι ι ο ο ο ον

σου ε παρ σις τω ω ων χει ει ρω ων μου

θυ σι ι α ε σπε ε ρι ι νη η η ει

σα α κου ου ου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε

π
9

Στίχος.

ε κ βα θε ων ε κε κρα ζα

σοι Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της

φωνη ης μου

Δ
9

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλιμαῆς πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Π

ⲁ Ⲱ του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ⲁ η
 πη γη η της ζω ης ⲁ εν μνη μει ω τι θε ται π ρ
 και κλι μαζ προς ου ρα νον ο τα φος γι νε ται π ρ
 ευ φραι αι νου Γεθ ση μα νη ⲁ της Θε ο το
 κου το α γιον τε με νος π ρ βο η η σω με νοι
 πι στοι ⲁ τον Γα βρι ηλ κε κτη με νοι τα ξι αρ
 χον π ρ Κε χα ρι τω με νη χαι αι ρε ⲁ με τα

σου ο Κυ ριος ^π ο πα ρεχων τω κο ο σμω ^Δ

δι α σου το με γα ε ε λε ε ος ^π

Στίχος. ^χ ^π Γε νη θη τω τα ω τα σου

προ σε χον τα ^Δ εις την φω νην της δε

η σε ως μου ^Δ

Ω του̃ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλιμαῆς πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῆ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον, Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

^Π
^Δ ^Ω του πα ρα δο ξου θ αυ μα τος ^Δ η

πη γη η της ζω ης ^Δ εν μνη μει ω τι θε ται ^π

και κλιμαξ προς ουρανον ο ταφος γινεται ^π9
ευφραινου γεθηση μαθη ^Δτης Θεοτο
κουτο αγιον τεμενος ^π9 βοηησωμενοι
πιστοι ^Δτον Γαβριηλ κεκτημενοι ταξι αρ
χων ^π9 Κεχαριτωμενη χαι αιρε ^Δμετα
σου ο Κυριος ^π9 ο παρεχων τω κοοσμω ^Δ
δια σου το μεγα εελεεος ^π9
^χ
^π9 **Ε**αν ανομια παρατηρη
σης Κυριε Κυριε τις υποστη
σεται ^Δ οτι παρ σοι ο ιλασμο
ος εεστιν ^Δ

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγνή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανόν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπής, θεοφεγγέσιν ἐκλάμπουσα χάριτι, Παρθένοι σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Βασιλέως πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δ Βα βαι των σων μυ στη ρι ων α γνη **Δ**
 του Ὑ ψι στου θρο νος **Δ** α νε δει χθης Δε
 σποινα ^π και γη θεν προς ου ρα νον **Δ** με τε στης
 ση με ρον ^π η δο ο ζα σου ευ πρε πης **Δ** θε ο
 φεγ γε σιν εκ λαμ που σα χα ρι τι ^π Παρ θε ε
 νοι σιν τη Μη τρι **Δ** του Βα σι λε ως προς υ ψος
 ε παρ θη τε ^π Κε χα ρι τω με νη χαι αι ρε **Δ**

με τα σου ο Κυριος ^π ο πα ρεχων τω κο ο
 σμω ^Δ δι α σου το μεγα ε ε λε ε ος ^π
^χ
^π **Ε** νε κεν του ο νο μα τος σου υ
 πε μει να σε Κυ ρι ε ^Δ υ πε μει νεν
 η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^Δ η λ πι σεν
 η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ι
 ον ^Δ

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι
 θρόνοι, Ἀρχαὶ Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ
 Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται
 γηγενεῖς ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι.
 Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις
 Ἄγγελοις καὶ μέλπουσι· Κεχαριτωμένη χαῖρε,
 μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ
 σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἁ Ἰ ην σην δο ζα ζου σι Κοι μη σιν Ἁ Ε ζου
 σι αι θρο νοι Ἁ Αρχαι Κυρι ο τητες π Δυ να
 μεις και Χε ρου βιμ Ἁ και τα φρι κτα α Σε ρα
 φιμ π α γα α λ λ ο ν τ αι γ η γ ε ν εις Ἁ ε πι τη
 θει α σου δο ζη κο σμου με νοι π προ σπι ι π τ ου
 σι βα σι λ εις Ἁ συν Α ρ χα γ γε λ ο ις Α γ γε λ ο ις και
 με λ π ου σι π Κε χα ρ ι τ ω με ν η χ αι αι αι ρε
 με τα σου ο Κυ ρ ι ος π ο πα ρ ε χ ω ν τ ω κο ο
 σ μ ω Ἁ δι α σου το με γ α ε ε λε ε ος π

Καὶ τῆς Εἰκόνης δ'
ᾠχος α'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ᾠχος 4 Πα

Σπίχος. ^{χ̣} ^{π̣} ^Π ^ᾠ πο φυ λα κης πρω ι ας
 με χρι νυ κτος ^ᾠ α πο φυ λα κης πρω ι ας
^{χ̣} ^ᾠ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι
 ον ^ᾠ

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ Εἰκὼν θαυμαστῶς, τῆς Παρθένου ἵκετο, ἐνταῦθα καὶ εὐσεβῶν, εὐφραίνει σύστημα ἄγαλλου πνευματικῶς, ἀπολαβούσα Ἑλλάς τὴν ὑπέρμαχον, φρουροῦσάν σε ἀσφαλῶς, καὶ χορηγοῦσαν ἐκάστῳ τὰ πρόσφορα, καὶ χαριστηρίοις ὕμνοις, τῇ Παρθένῳ βόησον, προσκυνούμεν ᾧ Κόρη, τὴν μεγίστην εὐσπλαγχνίαν σου.

^Π ^ᾠ του πα ρα δο ξου θαυ μα τος ^ᾠ η +

Ει κων θαν μα στως ^Δτης Παρ θενου ι κε
 το ^πεν ταυ θα και ευ σε βων ευ φραινει συ στη
 μα ^πα γα αλλου πνευ μα τι κως ^Δα πο λα
 βου σα Ελ λα ασ την υ περ μα χον ^πφρου ρου ου
 σαν σε α σφα λως ^Δκαι χο ρη γου σαν ε κα στω
 τα προ σφο ρα ^πκαι χα ρι στη ρι οις υ υ
 μνοις ^Δτη Παρ θε νω βο η σον ^ππρο σκυ νου μεν
 ω Κο ο ρη ^Δτην με γι στην ευ σπλα χνι ι
 αν σου ^π

Σπύχος. ^χ^π
^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π ^π
 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω
 το ε λε ος ^Δκαι πολ λη πα ρα υ τω λυ

 τρω σις και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ

 του ου

Βαβαί τῶν σῶν θαυμασίων Ἄγνη ἀενάως
 χύδην, καὶ γὰρ προχεόμενα, Εἰκόνοσ σου της
 σεπτῆς, πάντας ἀρδεύουσιν, εὐφραίνονται δὲ
 λαμπρῶς, τὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης συστήματα,
 κροτοῦσι πνευματικῶς, χειρας ὠδαῖς πανυχίοις
 γεραίροντες, σὲ τὴν σωτηρίαν κόσμου καὶ
 θερμὴν ἀντίληψιν, δι' ἧς πάσι δωρεῖται, τῶν
 πταισμάτων, ἡ συγχώρησις.

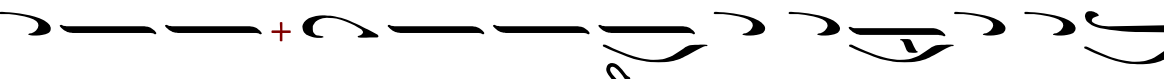
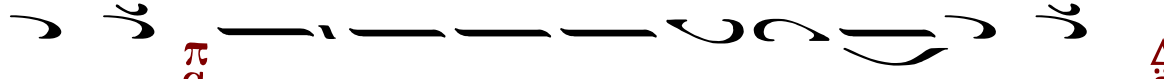

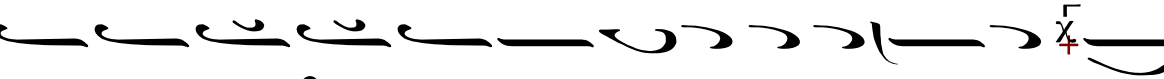

 Βα βαι των σων θαυ μα σι ων Α γνη α

 ε να ως χυ δην και γαρ προ χε ο με να

 Ει κο νοσ σου της σε πτης παν τας αρ δευ ου σιν

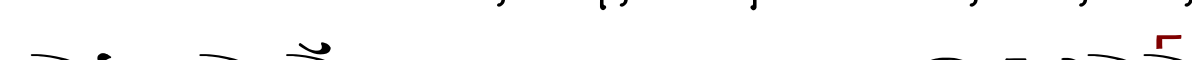
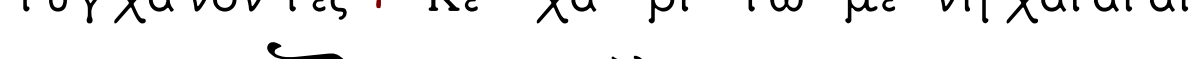
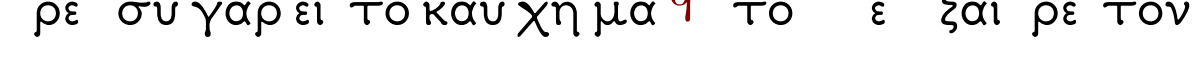
 ευ φραι ινον ται δε λαμπ ρωσ τα της Ελ λα

 δος α πασης συ στη μα τα ^π₉ κρο του ου σι πνευ

 μα τι κως χει ρας ω δαις πανυ χι οις γε ραι

 ρον τες ^π₉ σε την σω τη ρι αν κο ο σμου ^Δ_Δ

 και θερ μην α ντι λη ψιν ^π₉ δι ης πα σι δω

 ρει ει ται ^Δ_Δ των πται σμα των η συ γ χω ω ρη η

 σις ^π₉

Στίχος. ^Χ_π^Π

 Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν

 τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον παν

 τες οι λα οι ^Δ_Δ

Τῆς σῆς δοξάζομεν Πάναγνε, ἄγαν
 χαρμοσύνως μορφῆς τὴν ἐμφάνειαν, πρὸς κλίμα
 τὸ καθ' ἡμάς, τὸ τῆς Ἑλλάδος φρικτῶς
 ἀγάλλονται ἱερεῖς, ἐν σοὶ ὀρῶντες ὡς ἄστρα τὰ

θαύματα· προσπίπτουσιν ἄσθενείς, τῆς
 θεραπείας ὀξέως τυγχάνοντες· Κεχαριτωμένη
 χαῖρε, σὺ γὰρ εἶ τὸ καύχημα, τὸ ἐξαίρετον
 πάντων εὐσεβῶν καὶ ἄκρον δώρημα.

 Ἀ Ἰ ης σης δο ζα ζο μεν Πα να γνε Ἀ α γαν

 χαρ μο συ νως μορ φης την εμ φα νει αν π προς

 κλι μα το καθ η μας το της Ελ λα αδος φρι

 κτως π α γα α λ λ ο ν τ α ι ι ε ρ εις εν σοι ο

 ρων τες ως α στρα τα θαυ μα τα π προ σπι ι

 π τ ο υ σ ι ν α σ θ ε ν εις της θε ρ α πει ας ο ζε ως

 τυ γ χ α ν ο ν τ ες π Κε χα ρ ι τ ω με ν η χ αι αι αι

 ρε συ γ αρ ει το καυ χ η μα π το ε ζ αι ρε τον

 πα αν των Ἀ ευ σε βων και ακρον δω ω ρ η η μα π

Στίχος.

 $\overset{\Gamma\Pi}{\chi}$
 $\overset{\pi}{\rho}$

Θ

τι ε κρα ται ω θη το

ε λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

θει α του Κυ ρι ου μενει εις τον αι ω

να

 $\overset{\omega}{\omega}$

του̅ παραδόξου θαύματος, ὡς ὁ πάλαι τυφλός, του̅ φωτός η̅υπόρησεν, ἀφθίτου ἐκ του̅ φωτός, πηλῶ του̅ πτύσματος, ὡσαύτως και η γυνή, ἡ προσδραμοῦσα πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον, ἀπέλαβεν ἀγλαῶς φῶς τὸ γλυκύτατον, ἥτις καὶ χαίρουσα τῇ καινοπρεπεῖ ὀράσει, καταγγέλλει Δέσποινα, Σὲ κατ' ἄμφω λαμπτήρα καὶ δεινῶν παντοίων λύτρωσιν.

Π

του πα ρα δο ζου θαι μα τος ως

ο πα α λαι τυ φλος του φω τος ηυ πο ρη

σεν αφθιτου εκ του φω τος πη λω του πτυ

σμα τος ^πω σα αυ τως και η γυ νη η προσ
 δρα μου σα προς σε την Πα να χραν τον ^πα
 πε ε λαβεν α γλα ως φως το γλυ κυ τα τον ^π
 η η τις και χαι ρου σα τη και νο πρε
 πει ο ρα σει κα τα γ γε λ λει Δε σποι να ^π
 σε κατ αμ φω λαμ πτη η ρα ^Δ και δει νων πα
 ντοιων λυ υ τρω ω σιν ^π

Δόξα τῆς Ἁγίας Εἰκόνας.

Κωνσταντίνου Μπαλατσιά, Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ̣ α̣ Ἰ̣ Ν̣ η̣

^τ ^χ ^ν ^Ν ^Β
 Ἄ ο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι και
^Μ ^Ν ^Π
 αι Υι υι ω ω ω λ̣ και α γι ι ω ω Πνε
^Ν ^γ
 ε ε ε ε ευ μα α α Πνεευμα τι Ἄ
^τ ^χ ^ν ^Ν ^Δ
 Ἄ Γη με ε ρον φω ταυ γης η η με ε ε ρα
 και πα αν σε ε βα α α σμι ι ι ι ος Ἄ
^Ν
 η κε γα α αρ προς η η μας φως ου ου ου
^Δ
 ρα νι ι ον λ̣ νο ε ε ρο ο ο ον το θει
^Δ
 ει ον Ε κτυ υ υ υ υ πω ω μα Ἄ
[∞]
 της με γα α α λη ης η μω ω ω

ων Κυ υ υ ρι ι ι α ας Θε ο το ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο κου δι α αυ του
ου γαρ μυ ρι ι α Α γα θα α προ ο ο
χε ε ε ε ε ε ε ε ο ο ο ν ται αι α πα
α σι ι ν τοις χ ρει ει αν ε ε χου ου ου
σιν ου ου ρα α α νο ος μ σ τι ι κο
ο ο ος υ υ υ υ πα αρ χει η η
Πα α αρ θε ε ε ε νος και αι αι αι αι εν
α αυ τη η δι αυ γεια Α σ τε ε ρων πα
α α α μ π λ η η η θ υς α με λει ι τοι οι
προ σερ χο με νοι οι του ου ου τω τυ φλοι οι α

α να α βλε ε ε που ου ου ου σι ^Δχλωλοι πε
 ρι πα α του ου ου σι ^{βλ}κω φοι α ακου ου ου
 σι ι ^Δκαι πτω χοι οι ευ αγγε λι ι ι ι
 ι ι ζο ο ο ονται ^{Δθ}με τα πιστεωωσμο
 ο ο νον και ε ε ευλα βει ει ασ ^Δει προσπε
 ε λα α α σω ω ω σι ^γδι ο και ε
 ε ε ευ χα α ρι ι ι στωωσ ^γα α παα
 ντες αυ τη η βο ο η η η σω ω ω μεν
^Δχαι ρε μο ο ο ο νη η η η ^γεν γυ ναι
 ζι ι ε ευ λο ο ογη με ε ε ε ε νη ^Δ
 σκε ε ε ε που ου ου ου σα α ^Δτους εν τω

α γι ω σου τε ε με ε νει ει α θροι ζο
ο ο με ε ε ε νους και την της θει α
α α ας Ει ει κο ο ο νο ος προς η η
μας ε ζαι σι ον ε εμ φα α α α α
α α νει ει αν ε ορ τα ζο ον τα α ας κα
θα γι ι ι α α α α σο ο ο ον

Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς ᾠχος β'

ᾠχος Δι

^τ ^χ ^Δ ^Μ ^Β ^Μ ^Δ
 και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
 Η των ου ρα νων υ ψη λο τε ρα
 α υ πα α α αρ χου ου ου σα και των Χε
 ρου βι ιμ ε εν δο ο ο ζο τε ε ρα και
 πα σης κτι σε ε ως τι ι ι μι ι ι ω ω τε
 ε ε ρα η δι υ περ βαλ λου σαν κα
 θα ρο τη η τα της α ι δι ου ου σι ας δο
 χει ει ον γε ε ε γε ε ε νη με ε νη εν
 ταις του Υι ου χερ σι ση με ρον την πα να

γι αν πα ρα τι θε ε ται αι ψυ υ υ χην και
συν αυ τη πλη η ρου ου ου ται τα συ
υμ πα αν τα χα α ρας και η μιν δω ω ρει
ει ει ται το με ε γα α ε ε ε λε
ε ε ε ο ο ο ος

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν.

Ἦχος $\overline{\text{Δ}}$ Δι

$\overline{\text{X}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{B}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Ε}}$
Φως ἰλαρον ἀγιασδοοοζης $\overline{\text{Ε}}$
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{B}}$
αθα ἀναατου Πατρος ουρανι
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{B}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$
ιιου ἀγιαου μακαρος Ιησου
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Ε}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{M}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$
ου Χρι ιιι στε ελθοοοο
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$
οοντες επιιτηνηλιουδου
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Γ}}$
σιν ιδοντες φως εσπερινον υ
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{B}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{B}}$ $\overline{\text{Γ}}$
μνου ουμεν Πατεερα Υιοον και αα
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{M}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Ε}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$
γιοον Πνεευμα Θεοον αζιο
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Δ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$
οον σε εν παασι καιροις υμνειειει
 $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Ζ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$ $\overline{\text{Γ}}$
σθαιαι φωναις αισιαις Υιεε Θεεεε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

ΤΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΗΧΟΝ

Προκείμενον.
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

ᾠχος λ̄ ᾱ Νη

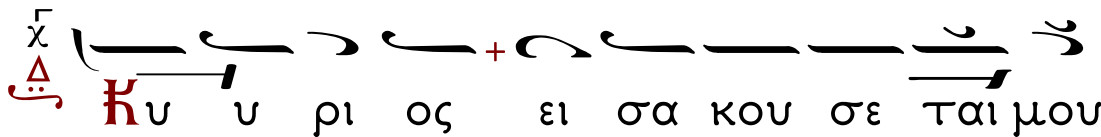
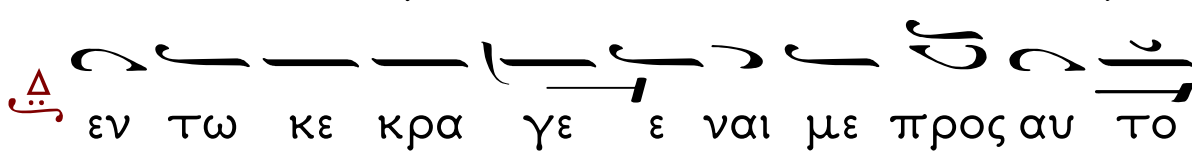
^{χ̄}
^γ
 ᾱ † δου δη ευ λο γει ει τε τον Κυ
 ριον ^Δᾱ παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ου ^γ
 (Δίς) ᾱ

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

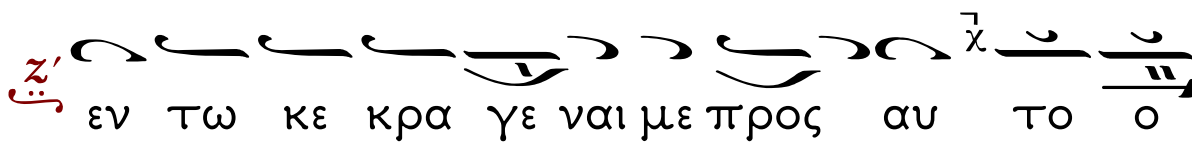
Τὸ τρίτον. ^{χ̄}
^γ
 ᾱ † δου δη ευ λο γει ει τε
 τον Κυ ρι ι ον ^Δᾱ παντες οι δου ουλοι Κυ ρι ι
^{χ̄}
^π
^ρ
 ου ου ου ου ου ^γ
 ᾱ

Προκείμενον.
 Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας.
 ᾠχος δ'.

ᾠχος ἁ Δι

 Κυριος εισακουσαι μου

 εν τω κεκραγει ναι με προς αυ το
 (Δίς)
 ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Τὸ τρίτον.

 Κυριος εισακουσαι μου

 εν τω κεκραγει ναι με προς αυ το ο
 ον

Προκείμενον.
Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.
Ἦχος ♯ Πα

ἄ
π
9 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα τα δι ω
ζει με Δ πασας τας η με ρας της ζω ης μου π
(Δίς) 9

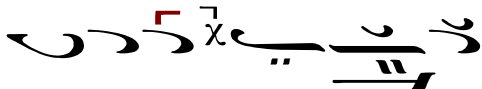
Στίχ: Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Τὸ τρίτον: ἄ
π
9 Το ε λε ος σου Κυ ρι ε κα
τα δι ω ζει με Δ πασας τας η με ρας της ζω
η ης μου ἄ π
ου ου 9

Προκείμενον.
Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας.
ᾠχος λη̣ — Κε̣

^χ_χ^γ
Θε ος εν τω ο νο μα τισου σω σον
^γ_η
με και εν τη δυ να μει σου κρι νει ει ει εις
(Δίς)
με ^χ_γ

Στίχ. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Τὸ τρίτον. ^χ_χ^γ
Θε ος εν τω ο νο μα τι
^γ_η
σου σω σον με και εν τη δυ να μει σου κρι
^χ_χ
νει ει εις με ε ε ^χ_γ

Προκείμενον.
Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας.

ᾠχος Βαρύς ᾠ

ᾠ
ᾠ **Θ** Θε ος αν τι λη πτωρ μου ει **ᾠ** το ε
λε ο ος σου προ φθα α σει με **(Δίς)** ᾠ

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός, καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ
λύτρωσαί με.

Τὸ τρίτον. ᾠ
ᾠ **Θ** Θε ος αν τι λη η πτωρ
μου ει ει **ᾠ** το ε λε ο ος σου προ φθα α σει με ε
ε ᾠ

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 28, 10-17)

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρράν, καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῆ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ’ αὐτῆς. Ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ’ αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαάκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ’ ἧς σὺ καθεύδεις ἐπ’ αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβα, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς, καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὗ ἂν πορευθῆς, καὶ ἐπιστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω,

ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι.
Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ καὶ
εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ
δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη, καὶ εἶπεν· Ὡς
φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος! Οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ
οἴκος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.(Εξ. Μ').

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρα μιᾶ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου· καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι· καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν, καὶ τὴν λυχνίαν· καὶ θήσεις τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν, ἐναντίον τῆς Σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος· καὶ χρίσεις τὴν Σκηνήν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἔσται ἁγία· καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς ὅσα ἐνετείλατο οὕτω Κύριος, οὕτως ἐποίησε· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· καὶ δόξης Κυρίου, ἐπλήσθη ἡ Σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου· καὶ οὐκ ἠδύνατο Μωσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· ὅτι ἐπεσκίασεν αὐτὴν ἡ νεφέλη· καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Προφητείας, Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 43, 27 & 44, 1-4)

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτερῆς τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεός, Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτὴν τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου, κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ειρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀυχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Ἰδιόμελο
Κωνσταντίνου Μπαλατσιά, Πρωτοψάλτου

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα^ο

^πχ ^π
^π
⁹ Ποι ἀγ λωσ σα Πα να μω ω με Ε ζει ει
 ποι οι σου τα θ αυ μα α σι ι α η την α
 νει κα α στο ον σου προς η μας α α γα θο
 ο ο τη η η η τα και γα ρεκ πα ρασκευη
^Μ η η η ης ο Θε ος σε τοι αυ την πα ρη
^π
⁹ η η γα α α α γε ε εν θεν και δι α
 φο ο ροι ο ις τρο ο ποις ευ ερ γε τειν η μας
 ου πα αυ ε εσαι τη προς Ε κει νον α γρυ
^Μ ^π
 υ υ υ πνω ω σου με ε σι τει ει ει

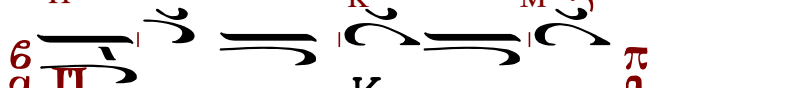
α ^π ως και την παν σε πτο ον σου Ει ει κο
ο ο να ^π η περου δε οι α γγελοι αυτοι
οι οι α δε ε ως ^π α τε νι ζειν ο ο λως δε
δυ υ υ υ νη η η νται ^π πεμ ψα σα εις την
θει αν ταυ την Μο νην θ αυ μα α σι ι ι ως ^π
πα αν των των με τα της δε ου σης ευ λα α
βει ει ας ^π προ σκυ νου ου ουν των α αυ την ^π
α πο πλη ροι οι οισ τα αι τη η μα α
α τα ^π α σ θε νει εις ι ι α α α σαι α
δυ να τους δυ να μοις α σο φους σο ο φι ι
ζεις ^π και δαι μο νου ουν τας α α πα α α λ

λα α α ατ τεις ^π και πα αν αλ λο α γα θον πα
^Μ
ρε ε ε χεις αυ τοις ^π ε μπι πλω ω σα αυ
^Μ
τους ^η ως ο Υι ος σου και Θε ο ο ο ος
^Π
πα α σης ε ευ δο κι ι ι ι ας ^π φυ λατ
τε δε και του ου τον τον ι ε ρο ον σοι ου
δο ο μον ^η α πο πα σης ε πη ρει ει ει
α ας ο ρα της τε και α ο ο ρα α του ^η
ως τα παν τα α ι σχυ υ υ ου ου ου ου σα ^π

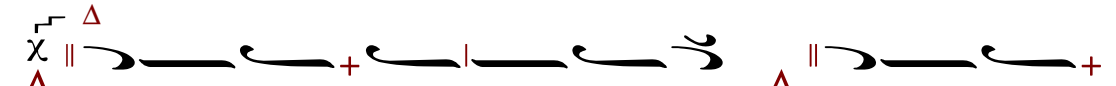

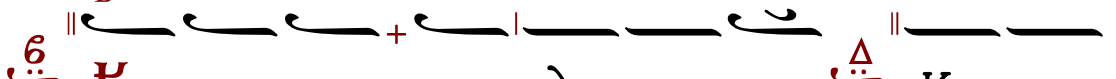

Πλαγίου Τετάρτου.

Ἦχος λ̣α̣ δ̣ι̣ Νη̣

^Γ ^Ν ^Π ^Β ^Π ^Ν
^χ ^ν ^λ ^α ^δ ^ι ^ν
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Κυ ρι ε ε λε η σον
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε
 Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^Π ^{Κ Π}
^χ ^ῥ Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^π
^Π ^{Κ Μ}
^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^{Μ Π} ^π
^π Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π
^{Π Κ Δ Π} ^χ
^ῥ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^ῥ
^{Κ Δ Π} ^Δ
^χ ^ῥ Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε ^Δ
^{Π Κ} ^ῥ
^Δ ^ῥ Πα ρα σχου Κυ υ ρι ε ^ῥ
^{Π Κ Μ} ^π
^ῥ ^ῥ Πα ρα σχου Κυ ρι ε ^π

Εἰς τὴν Ἀρτοκλασίαν.
Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι

ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε λε η
σον

σον ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΟ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'

Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε

ε ε λε η σο ο ο ο ο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι

ε ε λε ε η σον

Π

ων

χ
q

^κ
Πλουσι οι επτωχευσαν και επει

νασαν ^χ
q οι δε εκζητουντες τον Κυριον

^{γ'}
α ουκ ελαττωωθησονται παντοος

αγαθου ^χ
q

Το τέλος του τρίτου. ^Δ ^κ
^χ
q παντοος αγα

^Δ ^Μ ^κ
θου ου ου ου ου ^χ
q

Εἰς τὸν σπῆχον, σπικηρά τῆς Εἰκόνας.
Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει νῦν ἡ Ἑλλάς ἀληθῶς, τὴν σὴν Εἰκόνα τὴν ἐκ Προύσσης τὴν πάνσεπτον, κατέχουσα Θεοτόκε, καταφυγὴν κραταιάν, καὶ δεινῶν ἀπάντων ταύτην λύτρωσιν, εὐροῦσα καὶ πρύτανιν τῶν κατ' ἄμφω αἰτήσεων, ταχεῖαν Κόρη ὡς πηγὴν ἀναβλύζουσαν, τὰ ἰάματα, ἀενάως καὶ ἀφθονα· Ὅθεν ἐπαθροιζόμενοι, τῷ θείῳ τεμένει σου, ταύτην ἐν πίστει καὶ πόθῳ, καὶ εὐλαβῶς ἀσπαζόμεθα, τυχεῖν σαῖς πρεσβείαις, οὐρανῶν τῆς βασιλείας καθικετεύοντες.

Σπῆχ. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Δόξη ἐπαιρομένη πολλῇ, πρὸς ἐπουράνια σκηνώματα Δέσποινα, παρέστης τῷ γεννηθέντι, λόγῳ ἀφράστως ἐκ σοῦ, ᾧ συμβασιλεύεις ἄνω χαίρουσα, ἡμῖν καταλείψασα, τὴν Εἰκόνα σου καύχημα, ἐξ ἧς ἀρρήτως πλημμυρεῖ ἡ αἰίζωος δρόσος ἀνθρακας, ἀμαρτίας σβεννύουσα, ἣν περ κατασπαζόμενοι, ἐν πίστει λαμβάνομεν, ῥῶσιν ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ βασιλείας ἐλπίζομεν, τυχεῖν τῆς ἀφθάρτου διὰ σοῦ τῆς κεκτημένης πλούσιον ἔλεος.

Σπῆχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Ἐνδον ᾧ Παναγία Ἄγνή, ἔμφυχος οἷα Κιβωτός τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀπείρους χάριτας φέρεις, ἐν σεαυτῇ, ὡς Θεοῦ, τοῦ ἀπειροδώρου οὔσα τέμενος· διὸ καὶ τοῖς κάμνουσι, πρυτανεύεις τὴν ἴασιν, καὶ τοῖς ἐν θλίψει, χορηγεῖς τὴν παράκλησιν, καὶ ἐκάστω τε, τὰ κατ' ἄμφω συντείνοντα, φόβῳ δὲ τοῖς ἐπαίρουσι, τὰς χεῖρας πρὸς ὕμνον σου καὶ προσκυνοῦσί σε δίδως, χάριν σου θείαν Πανάσπιλε, δεινῶν συμπτωμάτων, λυτρομένη τοὺς τιμώντας θείαν Εἰκόνα σου.

Δόξα, τῆς Ἁγίας Εἰκόνας. ᾠχος πλ. δ΄.
Κωνσταντίνου Μπαλατσιά, Πρωτοψάλτου

ᾠχος λ̣ᾠδὴ Νη̇

Χ̣^Ν Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι Υι υι ω ω ω λ̣ και α γι ι ωω Πνε
 ε ε ε ε ευ μα α α Πνεευ μα τι
 Χ̣^Δ Με τα α α α το ε εκ κλι ναι αι σε
 ε α θε ους Πα α να α α α χρα αν
 τε ε λ̣ πα ρε γε νου εν Πυρ σου ου ου ου
 σπη λαι αι αι ω λ̣ του α να φα νη η η
 η ναι θ αυ μα το βρυ υ υ το ο ος τη Ελ
 λα α α α α α α α α α α α δι το ο ο

τε και αι αι αι αι φω τα α αυ γη ης ^Δ α νε
 φα α νη η ε ε εκσου στυλος Α χραα
 ντε ε ⁶ λ πι στοι οισ δει κνυ υ υ ω ω ω
 ων σε ^γ οι ου ρα νι οι νο ο ο ε ες ^Δ ε
 ζι ι στα α αν το ο ρω ων τε ε ες την
 χα α ριν του Πνε ε ε ευ μα α α α
 τος ^Δ εν σοι οισκη νου ου ου ου σαν ^γ δι ο
 ω φ θ ης χα ρι ι ι το β ρ υ υ τος ⁶ πα α σι ι
 τοι οισ πισ τως ^Δ και με τα πο θ ου προ ο ο σι
 ου ου σι ^Δ σκε ε ε που ου ου ου σα α ^Δ
^N πα α α αν τα ας η η η μα α α

α^ς δ^ι

Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς ᾠχος δ'
ᾠχος ᾠ Πα

Π M
Και νυ υ υ υν και α α α ει και εις
Π N Π
τους αι ω νας των αι ω ω ω ω νω
ων Α α α μην π

π B
Ο τε ε ξε δη μη σας Θε ο το κε
Πα αρ θε ε ε νε ε προς τον εκ σου τε εκ θε
ε ε ε εν τα α α φρα α στως π
ρην Ι α κω βος ο Α δελ φο ο ο θε ε ε
ος και πρωτος Ι ι ι ε ε ρα α αρχης π

B
Πε τρος τε η τι μι ω τα τη κο ρυ φαι
αι αι α των θε ο ο λο ο ο ο γων

α α α κρο ο ο της ^π και συμπας ο θει
ος τω ω ωων Α πο στο ο ο λωων χο
^Β
ρος ^π εκ φαν το ρι καις θε ο λο γι ι ι
^Π
ι ι αι αις υμνο λο ο ο γου ου ου ουντες ^π
το θει ον και ε ζαι σι ι ον της Χρι στου του Θε
ου οι κο νο μι ι ι ι ας μυστη η η
^Β
ρι ι ι ον ^π και το ζω αρ χι κον και θε
^Π
ο δο χον σου σω μα κη η η δευ σα αν τε ες ε
ε χαι ρο ον πα α νυ υ υ μνη η η τε ^π υ
περ θεν δε αι πα να γι αι και πρε σβυ τα α
ται των Αγ γε λων Δυ υ να α α μεις το θα αυ

^Π
 μα ε εκ πλη ητ το ο ο με ε ε ναι ^πκε
 κυ φρι υι αι α αλ λη λαις ε ε ε λε ε
^B
 ε γον ^πα ρα τε υ μων τας πυ υ υ λας
 και υ πο δε ζα σθη την τε κου ου σαν το ον
^Π
 ου ρα νου ^Δ και γη η ης Ποι οι η την ^π
 δο ξο λο γι αις τε α νυ μνη η σω ω
 ω ω μεν το σε πτον και α γι ο ον σω ω
^B
 μα ^πτο χω ρη σαν τον η μιν α θε ω ω
^Π
 ρη το ον και αι Κυ υ υ ρι ι ι ον ^πδι
^B
 ο περ και η μεις την μνη μην σου ε ο ο ορ
^Π
 τα ζο ον τες ^ε εκ βο ω ω μεν σοι οι Πα ανυ υ

υ μνη η η τε ^Β Χρι στι α νων το κε
ρας υ ψωω σο ον και σω ω ω σον τας ψυ υ
χας η η μωωω ω ω ν

6
λ

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Ἱ Πα

Ⲅⲛⲧⲉ Γⲉⲛⲛⲉ ϩⲉⲛⲧⲉⲛⲡⲁⲣⲩⲛⲁⲛⲉ

ⲡⲁⲗⲁⲗⲁϩⲁⲥ ⲁⲛⲧⲉⲘⲏⲥⲏⲛⲧⲟⲛⲕⲟⲥⲟⲙⲟⲛⲟⲥ

ⲕⲁⲧⲉⲗⲏⲡⲉϩⲥⲩⲉⲟⲧⲟⲕⲉⲙⲉⲧⲉϩⲧⲉⲥⲧⲏⲥⲡⲣⲟϩ

ⲧⲏⲛⲗⲟⲛⲙⲏⲧⲏⲣⲥⲡⲁⲣϫⲟⲥⲁⲧⲏⲥⲗⲟ

ⲏⲥⲕⲁⲓⲧⲁⲓⲡⲣⲉϩⲃⲉⲓⲧⲁⲓⲥⲁⲓⲁⲓⲗⲥⲧⲣⲟⲙⲉ

ⲛⲏⲉⲕⲩⲁⲛⲁⲧⲟⲩⲧⲁϩⲡⲥⲩⲁⲥⲏⲏⲙⲟⲛ

π ϩ

ζα τω σε ε θ αυ μα στω σαν τι ^Δδο ο ζα τω +
ε νε ρ γ ο υ ν τι δι α σου τοι αυ τα τε ε ρα α τα ^π9

Καὶ νῦν... τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον

Ἦχος Ἱ Πα

^π
^χ
^π
⁹ Ἐν τη Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε

φυ λα ξας ^Δ εν τη Κοι μη σει τον κο σμον ου

κα τε λι πες Θε ο το κε ^π
⁹ με τε στης προς

την ζω ην ^Δ μη τηρ υ παρ χου σα της ζω

ης ^Δ και ταις πρε σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με

νη εκ θα να του τας ψυ χα ας η η μω ω ω

ων

π
9

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ μητρός, ἧς τὴν Κοίμησιν καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ματάστασιν

έορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἦχος Δι'

Τὸν Εὐλογούντα.

Τὸν εὐλογοῦσιν τα καὶ ἁγία
 ἄζοντα ἡμας Κύριε φυλαττε
 εἰ εἰς πολυλαεετη ἡ ἡ

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα

The image shows the musical notation for the hymn 'Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα'. The notation is written on a single-line staff with various rhythmic values and accidentals. The text is written below the staff. The notation includes a variety of note heads, stems, and beams, along with specific symbols like 'M', 'B', and 'Δ' (delta) which likely indicate specific musical instructions or ornaments. The text is:

 Τὸν Δε σπο την και Αρχι ε ε ρε

 α η μων Κυ ρι ε φυ λατ τε εις πολ

 λα ε τη Δε σπο τα εις πολ λα

 ε τη Δε σπο τα ει ει εις πο ολ λα ε τη

 Δε ε σπο τα α α

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
 ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
 Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.